

Обележавајући двадесет година од НАТО бомбардовања СР Југославије свакако треба да се подсетимо и једног значајног догађаја који се одиграо у тим данима, а који на много начина сведочи о везама Српске и Руске православне цркве. У време агресије, тадашњи патријарх московски и све Русије Алексије дошао је у Београд и пред Храмом Светог Саве заједно с патријархом Павлом служио молебан за мир пред десетинама хиљада верника. Од тог догађаја пуног симболике смо и започели ексклузивни разговор за „Политику“ патријарха московског и све Русије Кирила. Каква су његова сећања на ту несрећну 1999. и колико су ти утисци допринели учешћу Русије у украшавању Храма Светог Саве?

Имао сам више пута прилику да боравим у Београду 1999. године, када су вашу земљу нелегитимно напале земље НАТО-а. Југославија, ослабљена вишегодишњим економским санкцијама, била је жртва циничне агресије и уцене; према њој су примењени двоструки аршини. Такве интервенције смо касније видели и на Блиском истоку. Становници Југославије су патили зато што су тежили да остану слободни, зато што су желели да сачувају своју земљу и светиње својих отаца од насртаја терориста.

Сећам се разних слика Београда. Било је тренутака када је изгледало као да је град замро, када је у њему владала атмосфера напетости, сталног ишчекивања скривене опасности. Шокантне су биле слике разбијених прозора и зграда оштећених бомбардовањима. Сећам се звука сирене за ваздушну опасност и звукова рата који су

оглашавали нечију смрт. Али се сећам и другачијег Београда, Београда који није престајао да ради и у којем није престајао јавни живот, без обзира на ваздушне нападе НАТО авијације. Из разговора с југословенским политичарима и обичним људима у храму и на улицама урезала ми се у сећање њихова унутрашња снага.

Посета Његове Светости патријарха Алексија догодила се на Побусани понедељак, односно у периоду Васкрса. Код Храма Светог Саве на Литургији се окупило више хиљада људи. Патријарси Алексије и Павле молили су се за људе свих националности који су пали као жртве тог нелегитимног рата. На њиховим лицима видела се ускршња радост, нада. Спонтано су долазиле речи Светог Писма које су се читале пред ускршње јутрење, о томе да су Господа Исуса Христа *приковали на стуб преко руку безаконика и убили га; али Бог га је васкрснуо ослободивши га окова смрти, јер није било могуће да га смрт задржи* (Дап. 2:23-24). Био је ведар сунчани дан. И Храм, чија се купола надносила над мноштвом верникâ, симболизовао је присуство вечности.

Храм Светог Саве је величанствено здање. Грађен је дуго, с прекидима до којих је дошло због препрека које су стварале безбожне власти. Али у духовном животу се често дешава да *се сеје у срамоти, а устаје у слави; сеје се у слабости, а устаје у сили* (I Кор. 15, 43). Храм Светог Саве је светиња свенародних и свеправославних димензија. Такве светиње понекад подиже неколико нараштаја.

Околност да Русија и Руска Православна Црква учествују у украшавању тог величанственог Храма јесте испољавање дубинске, никада непрекинуте везе између наших Цркава и народа о којима оне воде духовну бригу – каже у разговору за „По-литику” патријарх Кирил.

Узрок агресије и бомбардовања Србије било је Косово и Метохија. Како у Руској Православној Цркви данас гледају на догађаје на Косову, где су сада угрожене не само древне српске светиње, већ и опстанак српског народа?

Од самог почетка рата на Косову и процеса насилног отцепљења те покрајине од Србије наша Црква је осуђивала НАТО агресију. Ми смо такође устајали у одбрану права Српске Цркве, која вековима одговара за очување православних светиња у тој области. Ми се дивимо храбрости Срба који, без обзира на претње по живот, нису напустили земљу предака. Знамо колико је та земља, као колевка српског народа и државности, важна

свакоме Србину.

Ми саосећамо са судбином историјског и културног наслеђа српског Православља на Косову и Метохији које се налази под претњом уништења. Посебно нас боли патња Срба који живе на тој територији, од којих су многи били жртве насиља. Наравно, људи који се обрачунавају са косовским Србима мораће да одговарају пред Богом за своје злочине. Али надам се и да ће на крају међународна заједница објективно истражити те злочине и да ће кривци добити заслужену казну.

Ми се искрено молимо за нашу српску браћу и сестре који живе на косовској земљи. Наша Црква подржава напоре Русије на очувању светиња на Косову. Последњих година ми смо прикупљали средства за обнову објеката Призренске богословије, пружана је подршка храмовима и манастирима на Косову.

Дај Боже да историјска правда победи у тој древној покрајини!

„Захвални смо Богу да ниједна помесна Црква не признаје расколничке поступке које је патријарх Вартоломеј предузео у Украјини. И како после тога он може да се назива поглаваром 300 милиона православних становника планете? Рећи ћемо директно: данас је његов ауторитет у светском Православљу значајно пољуљан “

